

Næste Møde afholdes Tirsdag den 25. Oktober Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at det i næste Uge vil blive nødvendigt at afholde Aftenmøder for at fremme Behandlingen af Finansloven.

Mødet hævet Kl. 5⁵.

10de Møde.

Tirsdag den 25. Oktober Kl. 1.

Formanden: Fra Revisorerne for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ er i Henhold til Hypotekbanklovens § 13 modtaget Beretning med tilhørende Regnskab angaaende Hypotekbankens Virksomhed i Regnskabsaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927 (20de Regnskabsaar). Eksemplarer af Beretningen vil blive omdelt. Sagen vil i Aar blive behandlet først her i Tinget.

Det paahviler mig at stille Forslag om Sagens Behandling.

Mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer og senere, naar dette har afgivet Betænkning, underkastes to Behandlinger her i Tinget efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling.

Fra Chefen for det kongelige Teater og Kapel er i Henhold til § 7 i Lov af 13. Maj 1911 om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold modtaget Regnskabsoversigt for Teateraaret fra 1. Juli 1926 til 30. Juni 1927.

Oversigten er fremlagt til Gennemsyn paa Bureauet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.

Forhandlingen genoptoges.

Holger Andersen: Jeg skal indlede med at fremsætte nogle Bemærkninger vedrørende det sidst afsluttede Folkeforbunds-møde i Genève. Da der formentlig senere i Forbindelse med de Forslag vedrørende en teknisk Revision af Forsvarslovene, som er bebudet i Trontalen, vil blive Lejlighed til at dvæle udførligere ved visse af de Forhandlinger, der fandt Sted i Aar i Genève, skal jeg indskrænke mig til forholdsvis faa Bemærkninger om disse Forhandlinger.

Det var jo saaledes, at Folkeforbunds-mødet i Aar aabnedes under Indtrykket af en noget mat og usikker Stemning. Den saa højtprieste Aand, Locarno-Aanden, syntes kun at straale med en bleg, svag Glans. Der tales om Stormagtshegemoniet, der i stigende Grad behersker Afgørelserne baade indenfor Folkeforbundsraadet og udenfor Nationernes Forbund, et Stormagtshegemoni, der søger at holde alle vanskeligere Spørgsmaal borte fra Folkeforbundets Afgørelse. Kritikken af dette saakaldte Stormagtshegemoni kom ret stærkt frem under Generaldebatten i Genève, og det maa overhovedet siges, at det mest fremtrædende Karakteristikum for Generaldebatten ved Folkeforbundsfor-samlingen i Aar var den Aabenhed og den Frihed, med hvilken Kritikken blev fremsat fra de forskellige Sider. Man tør vist saaledes sige, at i saa Henseende har den afsluttede Folkeforbundsfor-samling været væsensforskellig fra alle de tidligere.

For at klare noget op i Situationen blev der fra forskellige Sider taget forskellige Initiativer. Fra polsk Side paa-tænkte man øjensynligt et Fremstød, der tilsigtede at bringe Polen den Garanti, som det ikke havde kunnet opnaa ved Forhandlingerne i Locarno, og som tog Sigte paa, som man har sagt, at skabe en Slags Øst-Locarno, en Garanti for de øst-europæiske Grænser i Lighed med den Garanti, der indeholdes i Rhinpagten for de vesteuropæiske Grænsers Vedkommende. Men af dette polske Initiativ blev der ikke synderlig meget tilbage, det mandede ud i en Erklæring om Angrebskrigens Util-ladelighed, en Erklæring, som man selv-